

ŠUM SEKVOJ

Leto II.

Maj 1988

Št. 3

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI IN DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ V BIRČNI VASI

Poročilo o delu in osnovne programske usmeritve

a) Kaj smo naredili?

Leto dni od izvolitve izvršilnega organa, sveta KS Birčna vas, je z delom in prizadevanjem vseh članov sveta in drugih organov svet opravičil svoje delovanje in obstoj. Na kratko vam želim, dragi krajan in bralci našega glasila, predstaviti naše dosedanje delo in usmeritve za leto 1988. Prosim, da ga ocenite in s svojimi prispevki pripomorate k našemu razvoju.

Naše delo je bilo tudi v preteklem letu usmerjeno v urejanje in pridobitev komunalnih objektov. Iz priloženega izvlečka zaključnega računa lahko tudi sami ugotovite s kakšnimi sredstvi smo gospodarili in za kaj smo jih namenili. V preteklem letu smo uspeli našo krajevno skupnost obogatiti z 240.498.681 din, seveda novih, kar pa ni tako malo. Žal pa so naše potrebe mnogo večje in glede na to, da smo realizirali plan za leto 1986, lahko ugotovimo izvajanje planskih dokumentov z enoletnim zamikom.

In kaj smo delali:

Asfaltirali smo cesto od meje KS Birčna vas pri Jurni vasi do Gor. Lakovnic.

Z asfaltom smo obnovili in prelili cesto Gor. Lakovnice — Tunel. Z obema investicijama pa smo uspeli pridobiti tudi avtobusno povezavo, res da samo za delavce, iz Koroške vasi do Novega mesta.

Koncem lanskega leta smo pričeli z gradnjo vodovodnega omrežja oz. z izgradnjo primarnega voda od Težke vode proti Rakovniku. Naša dolgotrajna želja se bo po planih uresničevala dolgih sedem let. I. faza 700 m je že zgrajena, za ta dela je Samoupravna komunalna skupnost namenila 105.000.000.— din.

Prav gotovo je ena pomembnejših nalog v naši KS izgradnja telefonskega omrežja. Dela potekajo po planu, kljub nekaterim krajanom, ki so z vsemi močmi akcije ovirali in jih skušali preusmeriti oz. jih upočasniti.

Vsa zahvala aktivistom iz gradbenega odbora, ki so požrtvovalno vlekli voz naprej. Mogoče ob tem le to, da bomo uspeli zgraditi primarni vod v roku, in da prispevek za primarno omrežje ne bo večji kot smo ga določili. Prav gotovo pa nas čaka še sekundarni razvod omrežja (naročniško), katero zahteva dodatna sredstva. Glede na to, da je akcija v polnem teku, pozivam vse krajanje in naročnike telefona, da priskočijo na pomoč sokrajanom. Naj vas akcija združuje, kot nas je združila pesem ob praznovanju 15-letnice Pevskega zboru Ruperč vrh. Še vedno pa naj vas vodi naš cilj, da bo v letošnjem letu res zazvonil telefon tudi v naši KS.

Akcija telefoniade na Vrhu pri Ljubnu, Malem Podljubnu, Petanih in Gor. Mraševem je že zaključena.

Delali pa smo tudi na drugih področjih

Tako smo pričeli s pridobitvijo dokumentacije za pokopališče v Stranski vasi. Zemljišče je bilo odkupljeno že prejšnja leta. Končali smo z obnovo električnega omrežja v Stranski vasi, zdaj se pripravljamo na obnovo električnega omrežja na Rakovniku, Rajnušcih, Gor. in Dol. Lakovnicah in Jami.

V preteklem letu smo organizirali čistilno akcijo, kar pa nam ni uspelo, zato v nadaljevanju nekaj besed. Opravili smo vzdrževalna dela na vseh krajevnih cestah in poteh. Uredili smo kanalizacijo na Vrhu pri Ljubnu. Pričeli smo z izgradnjo ceste Mali Podljuben — Dol. Mraševo in opravili nešteto drugih opravil.

b) In kakšne so usmeritve za leto 1988?

Prvo in glavno je dokončati telefonsko omrežje v celotni krajevni skupnosti. Nadaljevati moramo z gradnjo vodovoda, pri čemer nam

bodo v poletnih mesecih pomagali brigadirji.

Pričeti moramo z izgradnjo pokopališča, saj bomo pokojnikom le na ta način zagotovili miren počitek. To je tudi občinska usmeritev. Dokončno moramo urediti elektrifikacijo v že navedenih vaseh.

Dokončati in asfaltirati moramo cesto Rakovnik — Rajnušče ter opraviti druga dela skupnega pomena, od katerih je v mesecu aprilu najvažnejša čistilna akcija. Ponovno moram ugotoviti, da lanska akcija ni uspela. Upam, da se bomo vsi krajanje zavedali, da je le čisto okolje zdravo okolje. V zvezi s potekom akcije boste naknadno obveščeni, ob tej priliki vas želim seznaniti le s tem, da Komunalna Novo mesto pripravlja plan odvoza smeti iz cele krajevne skupnosti. S tem pa se zaključuje tudi naša črna odlagališča.

Prav gotovo pa vsega navedenega ne bo v stanju uresničiti peščica zagnanih, hrabrih ljudi, ki se v teh težkih gospodarskih trenutkih borijo z vsem srcem in zagnanostjo. Zmagali bomo, če bomo imeli za sabo pošteno, hrabro vojsko. Vojsko pridnih, poštenih krajanov, brez špekulantov, skrivačev in podobnih zaviralcev razvoja. Še vedno je čas, da se vsi tisti, ki niste zaupali v našo pot razvoja, pridružite nam v naših akcijah!

Alojz Muhič

Ko glasilo zašumi, se krajan razveseli...

Praznično vzdušje. Nekdo prihaja. Obtežen z novicami je našel prostor na vaši zgornji stopnici. Mu ne boste odprli vrat? Stegnite roko in ga poberite! Oh, pa saj ste ga vendar prinesli že v svoje stanovanje! Posvetite mu del svojega dneva, preberite ga. Saj je navsezadnje vaš — ta »ŠUM SEKVOJ«.

Pinesel vam je novice s področja krajevne problematike, govoril bo o vtisih z obiska v naši šoli, skušal najti harmonijo s petjem pevcev in recitiranjem mladih ustvarjalcev, se »sočutno razvnel« ob problemih mlade generacije, uprl svoj pogled v vas Rakovnik. Ankete tokrat ne prinaša, prinesel pa je nov naslov za aktualni pogovor. Prejšnji je postal neustrezen zaradi časovno nedoločene roka izdaje (Šum polletja), zdajšnji (Iz korenin, sekvoja raste...) je simboličen in morda tudi smiselno bogatejši.

Obisk imate, jaz vas pa takole zadržujem! Dajem mu prednost v upanju, da vas je njegov prihod vsaj malo razveselil. Pozdravljeni, krajan!

Urednica

»Delovne akcije za telefon so nas združile — ne le kot naročnike, predvsem kot krajanje.«

POVZETEK ZAKLJUČNEGA RAČUNA KS BIRČNA VAS 1987

PRIHODKI

Stanje žiro računa 31/12-1986	6.380.069.—
Samoprispevek za leto 1987	14.312.437.—
Prispevki krajanov — namensko	72.346.690.—
Samoupravna komunalna skupnost	4.000.000.—
Prispevki DO	3.134.000.—
Za vzdrževanje cest	3.865.000.—
Občina — za redno dejavnost	1.428.840.—
Za nerazvite	2.413.564.—
Za soglasja	72.000.—
Razni prihodki	1.878.731.—
Dotacija drugim društvom in organizacijam	3.004.000.—
SKUPAJ ZBRANIH SREDSTEV:	112.835.331.—

ODHODKI

Za redno dejavnost	670.928.—
Vzdrževanje krajevnih poti	3.527.470.—
Pluženje snega v sezoni 86/87	1.499.740.—
Gradnja cest — Jurna vas—Stranska vas	17.284.691.—
Gradnja ceste Kremenjak — v celoti financ. vinogr.	13.009.850.—
Gradnja telefona	50.978.443.—
Namenska sredstva društev	2.569.964.—
Nabava pluga za sneg	969.306.—
Drugi izdatki — za telefon Vrh, pomoči	
gasilskim društvom, SDK idr.	2.650.232.—
SKUPAJ IZDATKOV	93.160.624.—
SALDO na žiro račun 31/12-1987	19.674.707.—

PLAN ODHODKOV

Redna dejavnost	1.500.000.—
Vzdrževanje cest in javnih poti	4.000.000.—
Oranje snega	2.000.000.—
Gradnja cest	
— Rakovnik—Poganci	50.000.000.—
— Vel. Podljuben	10.000.000.—
— Dol. Lakovnice	2.000.000.—
— Gor. Mraševo	2.000.000.—
— Kremenjak (ostanek izbranih sredstev)	500.000.—
Gradnja vodovoda	13.934.707.—
Pokopališče	2.500.000.—
Telefon	55.000.000.—
Ureditev prostorov za potrebe DPO	1.500.000.—
Elektrifikacija	1.800.000.—
Pomoč pri gradnji družbenih domov	1.100.000.—
Ureditev studencev	800.000.—
Dotacije društvom in DPO	2.500.000.—
SKUPAJ PLAN IZDATKOV V LETU 1988	151.134.707.—

PLAN PRIHODKOV IN ODHODKOV V LETU 1988

Saldo 31. 12. 1987	19.674.707.—
Samoprispevek	25.760.000.—
Prispevki krajanov	55.000.000.—
Namenski prispevki OZD, občine in ostalih	47.100.000.—
Dotacije za druge organizacije in društva	1.600.000.—
Drugi prispevki	2.000.000.—
SKUPAJ PRISPEVKI	151.134.707.—

Šola, podoba našega si kraja

Podružnična šola Birčna vas je delovna enota OS »Milka Šobar — Nataša Šmihel. Marsikdo meni, da je to šola Ruperč vrh. Solo obiskujejo učenci od 1. — 4. razreda. Število učencev se že nekaj let giblje med 80 in 90. Približno tretjina učencev se vozi iz KS Uršna sela. V okviru šole dela tudi celoletna mala šola v organizaciji VVZ Novo mesto.

...In šola se predstavi

Z dograditvijo prizidka k šoli (last KS) smo pridobili novo učilnico in uvedli enoizmenski pouk. Delo je bolj koordinirano in tudi učenci 1. razreda imajo več možnosti vključevanja v interesne dejavnosti.

Šolo obiskujejo tudi Romi, ki pa imajo težave pri delu zaradi neznanja slovenskega jezika in dosegajo tudi slabše rezultate od ostalih. Splošno dosegajo učenci zadovoljivo znanje. Manj sposobni dobivajo pomoč pri urah dopolnilnega pouka. Večina učencev se doma premalo uči. Običajno so prepuščeni samemu sebi, saj so starši zaposleni, v prostem času pa še kmetujejo. Starši so že večkrat izrazili željo po podaljšanem bivanju otrok v šoli. Vsekakor bi taka oblika dela pripomogla k boljšim uspehom.

Starši imajo premalo časa za skupne pogovore in reševanje otrokovih problemov.

Opazamo, da imajo otroci vse manj zanimanja za knjige. Doma nimajo zglada, saj starši nimajo časa za branje knjig, običajno preletijo le kakšen časopis ali revijo.

Vsak učenec je naročen na pionirski časopis (Ciciban, Kurirček, PIL). V večini imajo učenci skromen besedni zaklad, posledica tega je skromno ustno in pisno izražanje. Nekaj pa je tudi pridnih bralcev, ki si izposojajo knjige v pionirski in tudi v potujoči knjižnici.

Starši redno obiskujejo govorilne ure in roditeljske sestanke. V šoli se otroci lepo vedejo in izredno pazijo na šolski inventar. Na šoli poučujejo 4 učiteljice in sicer: Marija Hrstar, Zdenka Čelič, Valerija Bartolj in Tina Kapler-Volk.

Pestra interesna dejavnost

Učenci razvijajo svoje sposobnosti tudi v različnih krožkih. Tja se vključujejo po interesih, najraje v krožke športnega področja. Več kot polovica učencev deluje v treh in več krožkih, v eno interesno dejavnost pa je vključenih le okrog 10 učencev.

Učiteljice vodimo organizacijo Mladih članov RK in PO ter osem krožkov (recitatorski, pevski, literarni, kolesarski, vrtnarski, rokometni, krožek ročnih spretnosti in Veselo šolo).

Delo obogatijo še zunanji mentorji — naši krajanje. Ti, kljub brezplačnemu delu že dlje, z veliko zavzetostjo organizirajo delo interesnih dejavnosti, in sicer:

- gasilski krožek — Franc Hrvatitč
- šahovski — Vide Golob
- nogometni — Niko Marjanovič
- domača obrt — Franc Bartolj
- čebelarški — Ivan Hrstar
- strelski — Pavel Golob
- lutkovni — Alojz Muhič
- likovni — Boris Zajc
- fotografski — Aleš Golob

Člani krožkov so delovni in obiskujejo te dejavnosti tudi v popoldanskem času in celo ob sobotah, ko zunanji mentorji žrtvujejo del prostega časa za delo s šolarji. Mentorji skrbijo za razna tekmovanja. Veliko učencev si vsako leto zasluži bralno, prometno, športno in gasilsko značko.

Naša odprtost navzven

Šola sodeluje z organizacijami, društvi in svetom KS Birčna vas in Uršna sela. Pionirji — kurirji redno raznašajo razna vabila in obvestila za krajanje. Imamo 18 rednih kurirjev, vsak raznese v šolskem letu približno 200 vabil. Tudi raznašanje »Odlučajmo« in našega »Šuma sekvoj« je njihova naloga. Nekateri se zavedajo kurirskih dolžnosti, žal pa včasih ostane kakšno sporočilo tudi v šolski torbici. Ker šole ne obiskujejo otroci iz Malega Podljubna, Vrha in Petan, so večkrat težave z obveščanjem krajanov teh vasi.

Nastop naših otrok ob 8. marcu

Stalna naloga pionirjev je skrb za urejenost okolice. Dežurni razred vsak dan pobira papirčke, 2 krat letno pa izvedemo večje očiščevalne akcije ob cesti in pri spomeniku NOB. Ob praznikih in spominskih dnevih prižgemo svečke, redno pa prinašamo cvetje. Sodelujemo s KO ZB Birčna vas in Uršna sela ter pripravimo pogovore z borci. Šola sodeluje tudi z ostalimi organizacijami, največ pa s KO ZRVS in GD Stranska vas. Člani veliko pomagajo pri izvedbi obrambnega dne, pri kuričkovi pošti. Tov. Mali, član ZRVS, pripravi ob dnevu republike, dnevu JLA in v mesecu mladosti zanimive ure s predvajanjem filmov. Udeležujemo se pohodov in strelskih tekmovanj, ki jih organizira KO ZRVS Birčna vas in Uršna sela.

Vsako leto obišče delegacija pionirjev vojake v kasarni Poganci in jim pokloni krajši kulturni program. Letos smo šopku cvetja priložili album likovnih izdelkov pionirjev.

SKORRKB Birčna vas in Uršna sela poskrbe pionirji za novoletne voščilnice in prisrčne obiske bork in starejših krajanek ob dnevu žena.

Vsako leto izvedemo dve zbiralni akciji starega papirja. Nekateri krajan nam radi pomagajo. Del tako pridobljenega denarja pošljemo občinskemu odboru RK, del pa ga uporabimo za zaključni izlet šolarjev.

Tudi solidarnostne akcije so uspešne, tako pri zbiranju finančnih sredstev za vrstnike črne celine, kot ob prodaji solidarnostnih novoletnih voščilnic. Sodelujejo tudi v jugoslovanskih pionirskih igrah in raznih natečajih, ki jih razpisujejo delovne organizacije in ustanove.

Šola je pomemben dejavnik kulturnega življenja v naši in sosednji KS. Poleg prireditev v šoli, imajo letno še okoli 10 nastopov na zunanjih proslavah.

V nove dni, z novimi željami...

Svetu staršev, katerega predsednica je Silva Golob, je uspelo dobiti šoli pokrovitelja. To je Cestno podjetje Novo mesto, TOZD Gradnje. Tudi od tu pričakujemo pomoč za izboljšanje delovnih pogojev in doseganje še boljših rezultatov. Obstoječi prostori so kar primerno opremljeni, na razpolago je precej učil in učnih pripomočkov, velika pridobitev je centralno ogrevanje. Naše želje pa so še velike. Radi bi opremili šolsko kuhinjo, dozidali telovadnico, jedilnico, učilnico, asfaltirali dvorišče, zamenjali dotrajana okna, popravili vrtno ograjo.

V taki šoli bi se seveda učenci in tudi krajan počutili enakovredni drugim šolam. Upamo, da se bodo nabrala potrebna finančna sredstva. Naša šola jih zares potrebuje.

S prizadevnostjo učiteljic in posameznikov iz družtev, organizacij in sveta KS Birčna vas, dosegame dobre rezultate. Za vsestransko delo so pionirska organizacija in tudi posamezniki prejeli že več krajevnih, občinskih in republiških priznanj, pohval in diplom.

Želimo si še naprej tako dobrega sodelovanja z okoljem. Hvala vsem, ki nam pomagate in bogatite naše delo.

Vodja podružnice:
Marija Hrastar

MPZ Ruperč vrh:

15-letnica je svečano izzvenela...

Skozi vso zgodovino, pestro in trpko za slovenski narod, je Slovenec, kljub zaničevanju in zatiranju, rad prepeval. Pesem je Slovence družila ob najrazličnejših priložnostih: ob veselicah, v krogu prijateljev, v hramih sončnih goric ob poliču vina, po trdem celodnevem delu, ob žalostnih trenutkih slovesa.

Težko je v nekaj stavkih opisati neprecenljivo vrednost gojitve slovenske narodne in umetne pesmi. Med nosilce poslanstva in razširjanja pevske kulture vsekakor sodi tudi Moški pevski zbor Ruperč vrh. Prvi poganjki zborovskega petja segajo v leto 1949. Z veliko ljubezni do narodne in partizanske pesmi so pevci začeli vaditi pod taktirko pevovodje Zagarja. Čez štiri leta je zbor prenehal z delom, a želja po prepevanju je ponovno vzklikala leta 1955. Učitelj Ludvik Ahačič je ustanovil oktet in z njim redno vadil in nastopal vse do leta 1962. Po daljšem prenehanju z organiziranim prepevanjem so krajan čutili pomanjkanje pevske kulture. Na zborih krajanov so postavljali zahtevo po ponovni ustanovitvi pevskega zbora.

V letu 1972 je tov. Franc Bartolj ob pomoči in sodelovanju Draga Roženbergerja, Franca Hrovatiča, Janeza Jakšeta in France Jožeta (takratnih pevcev zbora »Dušana Jereba«) zbral pevce našega zbora. Zbor je bil ustanovljen 24. 11. 1972 in je štel 32 pevcev, vodil pa ga je tov. Ludvik Ahačič. V teh petnajstih letih so zbor vodili štirje zborovodje. Po odhodu tov. Ahačiča je zbor vodil prof. Ernest Jazbec, zatem tov. Sonja

Gallusova priznanja in značke podeljuje RZKO pevcem za njihovo dolgoletno prepevanje v zborih in za razširjanje pevske kulture. Na jubilejni svečanosti so ta priznanja prejeli:

ZLATA (nad 25 let):
Alojz Boltar, Drago Roženberger in Franc Bartolj

SREBRNA (od 15—25 let):
Marjan Sever, Ivan Hrastar, Franc Hrovatič in Franc Plantan

BRONASTA (od 5—15 let):
Rudi Bogataj, Milan Golob, Franc Golob, Janez Golob, Bojan Vovk, Niko Marjanovič, Franc Šmajdek, Janez Hrovatič, Jože Boltar in Jože Kovačič

Pirc, zadnji dve sezoni pa ga vodi tov. Peter Cigler, sicer tudi umetniški vodja Dolenjskega okteta. Vsi štirje zborovodje so v letih svojega požrtvovalnega dela nudili pevcem svoje strokovno znanje, delali so na področju izboljšave pevske tehnike in interpretacije. Velika zasluga za aktivno delovanje zbora gre tudi predsednikom zbora: Dragu Roženbergerju, Francu Golobu in Ivanu Hrastarju. Zbor je v

Nastop zbora ob 15-letnici

letih svojega prepevanja pel na vseh krajevnih proslavah, na samostojnih koncertih, na občinskih revijah pevskih zborov, na pevskem taboru v Šentvidu itd. Pokroviteljstvo nad zborom je prevzela Zavarovalna skupnost Triglav DOS Novo mesto, ki nam vsekoli finančno pomaga. Nekaj finančnih sredstev pa dobimo od ZKO Novo mesto, KS Birčna vas

in od priložnostnih nastopov.

15 let smo prepevali z ljubeznijo, pevsko kulturo smo razširjali s primerno vsebino in ustvarjalnostjo. Naš jubilej je rezultat dela pevcev in pevovodij, naših osebnih odrekanih in prijateljstva. Želimo, da bi zborovsko petje v naši krajevni skupnosti tudi v bodoče čim širše in čim bolj mogočno odmevalo.

DRS Ruperč vrh:

Radi imamo ljudi, med sabo prijatelji smo si!

Dramsko recitatorsko skupino Ruperč vrh smo ustanovili 17. aprila 1980. Njeni člani so postali mladi amaterski ljubitelji kulturne dejavnosti iz prej obstoječih skupin na Lakovnicah, v Stranski vasi in v Birčni vasi. Našo poglavitno nalogo smo izoblikovali v sklepu: množično organizirati in kvalitetno izvesti krajevne prireditve ob vsakem pomembnem prazniku in jubileju, vsekakor v tesni povezavi s pevskim zborom, pionirji naše šole in krajevnim vodstvom. Začeli smo preprosto. Z recitacijami. Včasih tudi s pesmijo in krajšimi skeči. Postal je enolično. Znano in neizvorno. Iskali smo nove načine prinašanja kulturnih vrednot krajanom. Proslavam smo vdahnili novo

teksta in z glasbenimi vložki. Tako popostrene proslave so postale zani-

Pregled članstva po obdobjih: 1980—1984

Milan Golob, Vida Rataj, Jožica Grubar, Sonja Šetina, Nada Rataj, Vide Golob, Stane Hrovatič, Matjaž Roženberger, Peter Moravec, Štefka Medic, Igor Ravbar, Franc Plantan, Jože Žagar, Bojan Roženberger, Marjan Dragman, Milena Jenič, Janja Kovačič, Dušan Marjanovič, Jožica Košir, Janja Gašper, Branka Bučar, Bogdan in Roman Miklič, Janja Novak, Silva Plantan.

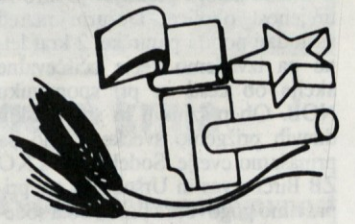
1985—1988

Matjaž Roženberger, Vida Rataj, Dušan Roženberger, Ines Bartolj, Simona Šurla, Anica Erjavec, Tatjana Stopar, Janja Kovačič, Vlado Roženberger, Rebeka Golob, Aleš Golob, Irma Erjavec, Sandra Jonič, Mojca Gregorič, Nataša Hrovatič, Darja Marjanovič, in Vanda Šurla. Pri tehnični izvedbi pa pomaga Vide Robert.

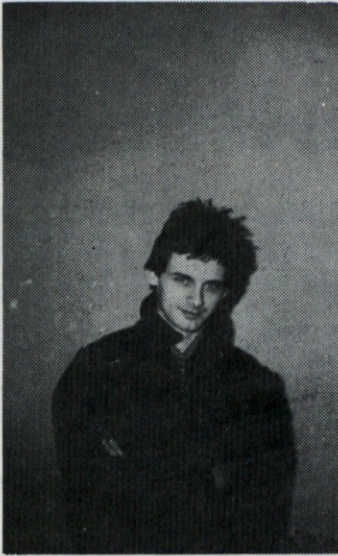
Uprizorjena dela naše skupine:
V. Rataj: »Družini dveh generacij«
J. N.: »Podlaga zakonske sreče«
S. N.: »Sodoben zakon«
V. Rataj: »Ne joči, mati«
T. P.: »Tolmun in kamen«
V. Rataj: »Dober dan, zdravnik-a«

vsebino in obliko z recitali. Pesmi znanih pesnikov smo povezali z lastnimi razmišljanji v obliki veznega

(Nadaljevanje na 4. strani)

Mladina, kje vaša je mladost?

Matjaž Roženberger

V naši KS imamo pet osnovnih organizacij ZSMS. Statut ZSMS opredeljuje to organizacijo kot: »...temeljno obliko družbenopol. organiziranja mladih, skozi katero se izražajo in uveljavljajo vsi specifični in raznovrstni interesi mlade generacije, ne glede na svetovnonazorske razlike, družbeni položaj in idejnoteoretsko naravnost mladega človeka«. Splošna in specifična načela glede organiziranja so torej jasna. Mladino tudi imamo. Ona pa ima svoje želje in hotenja. Toda, kakšna? Velikokrat smo na sestankih slišali stavek: »Mladina ne dela, povsem nezainteresirana je za delo. Zakaj?« Ker je področje delovanja mladih postalo že naša boleča točka, smo se odločili za pogovor s predsedniki teh organizacij. Pribli-

žajmo se mladim vsaj za trenutek. Prisluhnimo jim. Njihovi problemi so nazadnje tudi naši!

STRANSKA VAS:

Naš program — saj to smo mi!

Samo ena stvar se večno ponavlja, pa je zmeraj nova in plodna: resnica. Tudi v našem primeru je tako. Vedno znova lahko potrdimo, da je mladina v Stranski vasi najaktivnejša. Matjaž Roženberger je njen predsednik. Osemnajstletni dijak zdravstvene šole, aktiven tudi v šoli. Matjaž predstavlja svojo organizacijo: »Povprečna starost mladincev je 18 let, v večini smo srednješolci. Svoj prostor imamo v gasilskem domu. Sestanke skličemo po potrebi, navadno enkrat mesečno. Delo smo si razdelili po interesnih področjih. Za usklajeno delovanje znotraj organizacije in izven nje, skrbe referenti za kulturo, šport, mladinske delovne akcije in idejno-politično delo. Izvolili smo tudi delegata, ki je odgovoren za prenos povratnih informacij.«

Organiziranost je torej zadoščena potrebam njihovega delovanja in združevanja. Pozanimam se za njihov program dela. »Pri sestavi programa smo sodelovali vsi mladinci. Največji poudarek smo dali množični aktivnosti mladih na področju delovnih akcij, športa, kulture in sodelovanja z ostalimi dejavniki v KS in izven nje. Naloge, ki izhajajo, pa so adaptacija igrišča, izvedba in priprava plovov, pomoč pri ureditvi odra, športna tekmovalna, udeležba na delovnih akcijah itd. Naš program je realen, povsem življenjski. Ne smemo in ne moremo mimo interesa mladih. Program dela neke organizacije so vendar člani sami. Program je odraz njihovih interesov, potreb in zahtev. Mlademu človeku je vendar potrebno nuditi tisto, kar ga zanima, kajti le tako bo našel v organizaciji smisel svoje pripadnosti. Delamo, no vsaj skušamo slediti zastavljenim ciljem,« pravi Matjaž. Jaz pa si mislim: »...in potrpite, ko jih 'slišite' zaradi ostalih neaktivnih in neodgovornih mladincev. Vem, žal so vam grenka vsakdanja spoznanja vzela že precej poguma in volje.« Dovolim si prekiniti pogovor s tokom svojih misli. Osebnostno menim, da je ta mladina srž mladinske dejavnosti v KS. Vedno so bili pripravljene pomagati. Spomnimo se sodelovanja s KUD Ruperč vrh, s KO ZRVŠ, z gasilci. Kdo je pokazal največ zanimanja za akcije teh društev? Kdo nam je konec koncev pripravil dvorane za nastope, organiziral krajevna družbena srečanja, se udeleževal krajevnih pohodov in strelskih tekmovalij? Imajo močno mladinsko gasilsko desetino! Kdo sestavlja tri četrtine naše dramske skupine in 7x letno nastopa na takšnih in drugačnih prireditvah? Pa ne brez truda in dela! (nekateri pa v tem času še enega sestanka niso imeli) KDO? Vse to in še več — mladi iz

Stranske vasi. Mladi so. Niso bogati z izkušnjami, a so delavni in prizadevni. Povejmo jim, da smo veseli, ker nam pomagajo voditi naše skupne akcije in jim ne vzemimo elana ob vsakem spodrsrlaju. Če jim znamo, jim pomagajmo. Sicer jim stojmo vsaj ob strani. Bomo imeli lepo bodočnost, če bomo mladim s svojim odnosom vcepili nezaupanje? Drug drugega potrebujemo, zato raje pomagajmo z nasvetom, ne s kritiko! Matjaža vprašam o problemih organizacije: »Starejši mladinci se nočejo več vključevati v naše delo. Ne vem, morda je tu vzrok mlado vodstvo, ki jih ne zna pravilno pritegniti. Problem predstavljajo seveda tudi finančna sredstva. Tu vsekakor računamo na pomoč KS. Tudi neaktivnost posameznikov, ki bi h kvaliteti dela precej pripomogli, ne more mimo nas. Menim, da splošno gledano, današnja mladina išče interes združevanja pravzaprav na plesih in zabavah. Vse lepo in prav, da le ni to njena edina in glavna naloga,« zaključuje pogovor predsednik.

Kaj naj jim rečemo ob koncu? »Mladinci, vaša pot je prava, le pogumno naprej,« menim jaz.

VELIKI PODLJUBEN:

V razsulu smo

O dejavnosti oziroma nedejavnosti mladih v Velikem Podljubnu sem se pogovarjala z Marjanom Pircem. Marjan sicer ni predsednik, je pa član, ki nam nikoli ne odreče povabila za sodelovanje. Takole je spregovoril o vzrokih za sedanjo neugodno situacijo: »Mladinsko organizacijo imamo pravzaprav le na papirju. Predsednica si je ustvarila družino in odstopila, iz vasi je odšlo tudi precej ostalih mladincev. Ostalo nas je deset, starih od 14 — 24 let. Eden je dijak, trije osnovnošolci, ostalo so delavci. Nima mo svojih sestankov, ne udeležujemo se sestankov drugih. Enostavno ne moremo najti koga, ki bi vse to resno vzel v roke in vodil. Svojega prostora nimamo, ne plačujemo članarine. Vaških delovnih akcij se udeležujemo skupaj z ostalimi krajinami. Mi kot mladinci, razvijamo le športno dejavnost. To seveda ni to, kar bi moralo biti, a druge poti ne vidimo. Starejši mladinci so pokazali toliko neresnosti, da zdaj mlajši ne vidijo nobene smisla v takšnem delovanju. Zgubili smo rdečo nit druženja, kako si naj pomagamo? Potrebujemo mentorja!...«

Mladina, razumemo vas. Toda, saj mi vendar imamo mentorje. Osnovna organizacija ZK je že pred leti do-

Dramska skupina: Radi imamo ljudi

(Nadaljevanje s 3. strani)

mive, a ne izhod za daljše obdobje. Imeli smo občutek, da želijo ljudje več, drugače. Začeli smo z uprizorjenjem dramskih del. Uprizorili smo štiri komedije in eno tragedijo. Kot amaterski ustvarjalci smo se predstavili na Uršnih selih, v Gabrju, na Dvoru, v Žužemberku, na Otočcu in v Novem mestu. Leta 1984 so najsposobnejši člani začeli zapuščati skupino. Zaradi objektivnih vzrokov. V spremenjenem načinu življenja, ki so ga sprejeli za svoje življenjsko vodilo, ni bilo več časa, niti želje delovati v skupini. K šodelovanju smo pritegnili nove članke. Mladince iz treh organizacij. Začeli smo znova, tam kot pred štiri leti. Z recitacijami. Osvežitev tega obdobja je bila le plesna skupina. Povsem amaterska. Dober začetek pa ni prinesel srečnega konca. Življenje je pač dekletom prineslo svoje in odšla so. Nekaj časa smo obstali. Potem pa je prišla generacija mladih iz Stranske vasi. Desetka, ki jo pozna marsikdo izmed vas. Našim programom šo vdahnili novo svežino. S svojo mladostno zagnanostjo so znova osvetlili naše odrske deske. Pridni so,

vtirajni, disciplinirani, polni idej, požrtvovalni. Tako poslušni in prijateljski. Recitirajo, plešejo, igrajo. Lani so recitirali kar 65 recitacij. Domačih, aktualnih. Skupaj smo delali popravke. V veliko pomoč so mi. Soustvarjalci v pravem pomenu besede so. Prijatelji smo si. V tem je skrivnost našega uspeha, če nam je o njem sploh dovoljeno govoriti.

Deveto leto vodim skupino. Imela sem priložnost delati s 40-imi ljudmi, ki so pokazali veliko mero požrtvovalnosti, odrekaj, ustvarjalnosti. Podarjali so del sebe za trenutke veselja drugih. Ustvarjali so za vas in z vami. Za nepozabne vtise vašega doživljanja in sproščenosti. Da bi bili prazniki lepši in pestrejši. Trudimo se, da bi bili domači in vedno drugačni. Pridite na naše proslave! Naše prijateljstvo se bogati tudi v vaši sreči. Hvala vsem, ki nam pomagata. Hvala za torto, za hlebec kruha, hvala za vaše, nam tako dobrodošlo, gostoljubje. Hvala za vse. Saj ne boste verjele, ampak tudi zaradi naše ganjenosti od vaše pozornosti smo že naredili zanimivo proslavo. Stojte nam ob strani, vaši smo!

Vida

ločila tri svoje člane za mentorje mladinskih organizacij. Za vašo organizacijo je bil zadolžen tov. Boris Zajc iz Birčne vasi. Poiščite ga. Prepričani smo, da boste našli rešitev, pa čeprav vas je le deset. In zdaj, ob dnevu mladosti boste verjetno spet pridobili kakšnega člana? Zberite se skupaj. Kaj ni lepo biti mlad in deliti svoje ideje s sovrstniki? Začnite kot prijatelji, laže bo. Aha, za predsednika nimate predloga? Jaz ga pa imam! A poznate morda Marjana Pirca? Ja, ja pa kaj mu res ne bi hoteli slediti v vaših skupnih prizadevanjih? Da sem smešna, pravite! Pa bodite še vi.

Poizkusite za šalo, če vas je »zares« strah! Bo šlo? Če bi bila zdajle na nogometni tekmi, bi skupaj z uredniškim odborom zaklicala: »Dajmo, Podljubenčani!«

MALI PODLJUBEN:

Sodelujemo predvsem z gasilci

Roman Vidmar je predsednik organizacije dve leti. Vodi trideset mladincev, v povprečju starih dvajset let. Delavci so in dijaki.

»Sestanke sklicujemo po potrebi. Udeležujemo se tudi sestankov OK ZSMS Novo mesto, krajevnih pa le včasih. Aktivni smo, a žal le v manjšini. V naši organizaciji ni posebnega navdušenja za večje sodelovanje. Imamo prostorske in finančne probleme ter problem vključevanja v druge mladinske organizacije. Svoj prostor imamo v nedograjenem gasilskem domu. Dela nimamo razdeljene po področjih. Ob delovnih akcijah si zadolžitve razdelimo. Za kulturno dejavnost skrbita Marjan Lukšič in Ivan Petan, ki tudi igrata v našem ansamblu. V našem programu smo dali prvo mesto ureditvi gasilskega doma. Skupaj z gasilci se bomo potrudili, da ga bomo usposobili za delovanje. V novih prostorih bomo morda imeli tudi več delovne vneve in vsebinsko bogatejših predlogov za delovanje. Mladi danes izgubljajo voljo za aktivno delo tudi zato, ker njihovi predlogi niso upoštevani,« razmišlja Roman. Pa mi? Zaželimo jim, da svoj novi prostor obogate s čim več pohvalami za dosežene rezultate. Tiste, ki bodo šele doseženi. In naj bo pot do njih čim lepša in bogatejša.

BIRČNA VAS:

Le v športu je še interes

Tatjana Stopar je predsednica OO ZSMS Birčna vas. Člani te organizacije že nekaj časa ne delujejo. Imajo svoj prostor — pravzaprav so dobili nadomestni prostor za svojo sobo v šolski telovadnici. Mladino imajo. Brez interesov verjetno ni. »Zakaj torej tako?« sem jo vprašala.

»Raje ničesar ne povem, kakor da bi se morala slabo izraziti. Ne najde-

mo skupnih poti in ciljev. Ni interesa za delo v mladinski organizaciji. Mladinci so sklenili delati predvsem na področju športa. Pravi mladinski aktivizem pa je usahnil zaradi več vzrokov. Vsi vemo zanje, a molčimo. Vsak dela zase. Morda bo prišla generacija,« razmišlja Tatjana.

Tudi mi ne bomo ničesar rekli. Ostali bomo nemi v pričakovanju...

LAKOVNICE:

Mladina, poravnaj se!

Boste rekli, da to povelje ni primerno naši tematiki? O, pa je! Takole je bilo. Na Lakovnicah so lani izvolili novo mladinsko vodstvo. Mlade, sposobne fante. Toda, ti fantje so že čez mesec dni oblekli vojaške uniforme... Vodstvo je odšlo k vojakom, mladince so pustili pa doma! Leto je teklo...

UREDNIŠTVO V GOSTEH

Rakovnik

Rakovnik, v hrib stisnjena vasica tik nad strugo potoka Petelinec na eni strani in med vasjo Lakovnice in Rajnušče na drugi strani, naju je z Lojzetom tisto nedeljsko popoldne, konec meseca februarja sprejel prijazno, spokojno in obsijan s sončnimi žarki, ki so odločno napovedovali konec zime. Z avtom, s katerim sva se pripeljala v vas, sva se ustavila pred veliko novo hišo. Na dvorišču je stal s tovorom naložen kamion odprtih vrat, ravnokar opran in pripravljen za potovanje. Nismo se zmotili, v bližini je bil tudi lastnik, v delovni halji z zavihanimi rokavi in prešernim nasmehom na licu. Pozdrvil je in nama stisnil roko.

Pavle Kastelic. Zmotila sva ga (čeprav je bila nedelja), sredi priprav na delovno potovanje. Obrazložila sva mu namen obiska in sedli smo za mizo. Jeziki so se nam ob vinu, ki ga je postregla gospodinja, hitro razvezali in razgovor o delu in nalogah krajevne skupnosti je stekel.

Uredništvo: »Pavle, za uvod bi te prosila, da se na kratko predstaviš, predvsem tistim krajanom, ki v naši krajevni skupnosti živijo šele krajši čas.«

Pavle: »Saj vesta, kar sprašujeta!« Uredništvo: »Veva, vendar mora-va zaradi že opisanega.«

Pavle: »Prav. Rojen sem na Rakovniku pred 38 leti. Sem poklicni voznik tovornega vozila in že deseto leto samostojni obrtnik, pred tem pa sem si kruh služil tudi v ZRN Nemčiji. Sem oče dveh otrok, ki hodita v osnovno šolo in katerima se, zaradi velikega števila obveznosti in dela, posvečam premalo. To nalogo prepuščam bolj ženi (pove v smehu). Kolikor imam časa, ga namenjam obdelovanju zemlje in kmetiji.«

Uredništvo: »Kako uspeš uskladiti delo obrtnika s kmetovanjem, družinskimi obveznostmi in delom v krajevni skupnosti?«

Pavle: »Težko. Vendar, če je volja

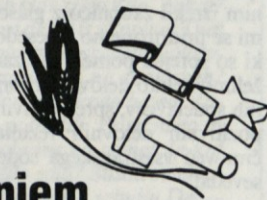
Slednji so čakali in težko pričakovali vrnitev, prvi pa so... Ja, upajmo, da so se vsaj kdaj, v prostem času, spomnili svojih potrpežljivih mladincev. Zdaj

KOORDINACIJSKI SVET ZSMS

Odgovorimo z vprašanjem

Koord. svet smo ustanovili z namenom, da bi usklajeval delo mladinskih organizacij. Bila sem predsednica tega sveta. Začeli smo prizadevno. Toda, kar naenkrat je delo nekaterih mladinskih organizacij obstalo. Koga naj zdaj koordiniramo: nas same, predsednike ali mladino, ki v vseh petih organizacijah dela za eno dobro? Koordinacijski svet ne bo zaživel vse dotlej, dokler ne bomo rešili aktivnosti posameznih sredin.

so se vrnili. Polni novega zanosa in idej! Zdaj se bo začelo. Tudi mi čakamo. ... Prva povelja so bila že izrečena. Le v koraku naprej!

Kdo je kriv za takšno stanje? Jaz, vi, mi, oni? Kdo je kriv, da se mladinci določenih organizacij že podzvestno neprijazno gledajo? Kdo daje mladim vzgled? Kje smo naredili napako? Razmislimo. Poiščimo jo skupaj.

Pomagajmo mladim, da bodo lahko tudi z delom izžarevali svojo mladost!

Vida Rataj

močna, potem gre vse. Zahvaljujoč zdravju in moji trmi mi zaenkrat še uspeva, kako pa bo v bodoče, bomo videli.«

Uredništvo: »Po tej predstavitvi te prosimo še za »osebno izkaznico Rakovnika.«

Pavle: »Vas šteje trinajst hiš oziroma dvanajst gospodinjstev in ima okoli dvainštindeset prebivalcev. Nimamo vodovoda, imamo »slabo« elektriko in za silo urejeno cesto (sneh).«

Uredništvo: »O tem pozneje.«

Pavle: »Večina vaščanov je zaposlenih oz. iz vsakega gospodinjstva je redno zaposlen najmanj en član. V prostem času pa so zaposleni vsi, saj ga ni v vasi, ki ne bi ob delu v tovarni še kmetoval. Zemlja je sicer skopa, zato zahteva več dela in nege, če hočeš od nje kaj dobiti. Vsak dela, po dobri slovenski navadi je tako že od nekdaj.«

Uredništvo: »Pavle, katere naloge ste v zadnjih letih uresničili in katere imate v načrtu v letošnjem letu?«

Pavle: »Pred tremi leti smo zgradili makadamsko cesto, ki nas je bolje povezala z glavno cesto. Zdaj se lahko vozimo z avtomobili, prej je bilo to težje. Izpeljali smo tudi agromelioracijo. Nekateri menijo, da ne preveč uspešno. Jaz pa sem mnenja, da je boljše nekaj kot nič. Saj je vsakemu bolj ali manj jasno, da se na kamniti

kraški zemlji čudežev ne da narediti.

V letošnjem letu je v načrtu asfaltiranje ceste od Pogancev do Lakovnic, obnovitev električnega omrežja in transformatorjem, napeljava telefonskega omrežja, in če bo »sreča mila«, bo preko hriba v vas pritekla tudi voda iz glavnega vodovoda, ki se je že začel graditi. Tudi letos bomo sodelovali v akciji za »čisto okolje«. Počistili bomo okolico »nesnage«, ki jo je povsod velik, še posebej ob potoku in skritih kotičkih narave. S to akcijo moramo nadaljevati, da nam bo urejenost okolja in kultura bivanja zrasla pod kožo.«

Uredništvo: »Pavle, s tem smo naša vprašanja izčrpali, čeprav bi lahko o marsičem še poklepetali. Več morda drugič. Hvala.«

Na koncu zapišimo še enkrat: Hvala Pavle. Hvala za opravljene razgovore in delo kot člana sveta krajevnih skupnosti, kot človeku, ki najde čas za družbeno koristna dela, kot »aktivistu«, ki se udeležuje vseh akcij. Zahvaljujemo se ti kot človeku, ki napredno razmišlja. Veseli smo, ker ti ni vseeno, kaj se s tvojim krajem dogaja danes, kaj bo jutri. Naše sodelovanje bogatijo z jasno mislijo in besedo, s poštenim delom.

Vedno si pripravljen narediti nekaj več.

Boris in Lojze

Kadrovske novice

V zadnjih štirih mesecih smo zasledili kar precej kadrovskih sprememb na področju dela naše KS. Vi, spoštovani krajan, ste novoizvoljenim izrekli zaupnico z glasovanjem, mi se pridružujemo z besedo. Vsem, ki so sprejeli pomembne zadolžitve, želimo veliko delovnega elana, pridnih sodelavcev, sprejemljivih idej ter pozitivnih delovnih rezultatov. In čim več vsestranskega sodelovanja, seveda!

Pomembnejše spremembe smo zasledili na naslednjih področjih: KK SZDL

— Niko Marjanovič — predsednik

— Ivica Šušteršič — sekretar
— Vida Zajc — evidentičar
— Jože Zagar — predsednik vaškega odbora Birčna vas
— Franc Šmajdek — predsednik vaškega odbora Stranska vas
— Pavle Jenič — predsednik vaškega odbora Lakovnice

— Jože Količ — predsednik vaškega odbora Vel. Podljuben

KRAJEVNA PRIZNANJA OF SO LETOS PREJELI:

Janez Golob
France Jože
Anton Junc

Za dosežene uspehe na področju razvoja KS in naših skupnih prizadevanj jim čestitamo tudi mi. Naj naša želja izzveni v upanju, da priznanja ne pomenijo le zahvale, temveč tudi motivacijo za nadaljnje delo.

— Ivan Kastelic ml. — predsednik vaškega odbora Mali Podljuben
OOZK — Boris Zajc — sekretar
Društvo prijateljev mladine — Janez Golob — predsednik
GD Lakovnice — Alojz Šurla — predsednik

Potrošniški svet — Franc Ilar st. (zamenjava Nuše Sušteršič)

Delegacija sveta KS — Franc Hutevc ml. je zamenjal Jožico Hrovat — Jenič (oba sta iz Rajnušč)

Novice je zbral Pavel Golob

V MESECU MAJU PRIPRAVLJAJO...

KO ZRVS Birčna vas:

— 1. maj 1988 — množični pohod krajanov z zanimivim programom v Malem Podljubnu

— 22. maj — strelsko tekmovanje za pokal 15. divizije

— po 15. maju — mladinci in pionirji se bodo udeležili svečane zaobljube v kasarni Milana Majcna in si ogledali delvojaške tehnike

— 15. 5. v Podgradu srečanje in tekmovanje 6-ih KO ZRVS

— mesec pozneje: družabno srečanje s predsedniki KO ZRVS

KK SZDL: sestanke vaških odborov

KO RK: srečanje starostnikov — 29. 5. 1988 ob 9. uri v osnovni šoli

KUD: sodelovanje na prazničnem pohodu in organizacije prireditve koncem maja ali junija (še v dogovoru).

P. G.

Iz korenin, sekvoja raste...

Franc Bartolj

Zazrli ste se v ime. Poglejte še fotografijo. Koliko vas je, ki ga ne poznate? Verjetno veliko manj kot je privednikov in samostalnikov, s katerimi bi označili lik Franca Bartolja. Poznamo ga kot dolgoletnega vsestranskega družbenopolitičnega delavca, kot... oh, raje se bom odpovedala naštevanju, kajti naš »ŠUM« ima navsezadnje omejeno število strani. Namen najinega pogovora pa je tudi jasen — predstaviti ga kot pevca.

Franc Bartolj je eden izmed treh pevcev našega zbora, ki je na minuli koncertni svečanosti prejel zlato Galusovo značko in priznanje. Predstavljam si, da bo sedel ob kupu takšnih ali drugačnih papirjev, s kravato okoli vratu. Toda, najdem ga sredi garaže. Sedi na majhnem stolčku in plete košaro. Nekaj prepeva, a skoraj neslišno. Morda himno našega zbora. Pesem, v kateri joje solo. Verjetno se še spomnite, kako je zvenel njegov drugi tenor, ko so zapeli pesem »Ti pubč ja k' na lumpej!« Nasmehnem se in ga vprašam: »Koliko let že poješ, Franc?« Čudno se mu zaleskečejo oči. Spregovori počasi, umirjeno. Kot bi govoril o svoji ljubezni. Pravzaprav saj imam prav. Prepevanje je vsekakor njegova ljubezen, zvest mu je že od malih nog. »Štiriintrideset let prepevam v pevskih zborih,« pravi in doda, da je imel vmes tudi nekaj kratkih prekinitiv. »Začel sem v mešanem gimnazijskem zboru in pel dve leti pod vodstvom prof. Jazbeca. Prav njemu gre tudi zahvala za vse moje pridobljene osnove zborovskega prepevanja. Med študijem sem prepeval v mešanem zboru »Tineta Rožanca« v Ljubljani. Lepi spomini me vežejo na to obdobje. Nepozabno pa je tudi skoraj dvajsetletno pevsko druženje s prijatelji iz novomeškega moškega pevskega zbora »Dušan Jerbec«. S tem zborom sem imel priložnost sodelovati na prireditvah tudi v sosednjih republikah, na Koroškem, celo v Avstriji. Najlepši nastop tega obdobja je bil zame ob obisku doma

našega skladatelja Pavleta Kernjaka.« Franc je postal leta 1972 eden glavnih pobudnikov za organizirano prepevanje v naši krajevni skupnosti. V zboru prepeva torej vseh petnajst let. Poleg nepozabnih vtisov, ki ga vežejo na zborovsko prepevanje, ima doma shranjenih tudi enajst spominkov s pevskih taborov v Sentvidu.

Za delovanje v zboru ne zastojuje le dober glas. Biti moraš človek močne volje, požrtvovalen, discipliniran. »Si vedno našel čas za prepevanje?« ga vprašam. »Vsakdo ima svoj čas. Če ga porabiš za eno stvar, ga zmanjka pač za drugo. Vzeti si ga moraš. In jaz sem si ga pač znal vzeti. Pozimi sem hodil na vaje v mesto peš, poleti s kolesom, motorjem, nato sem se vozil z vlakom. Včasih je bilo naporno, a želja po takšnem udejstevovanju je bila vseskozi močnejša. Človek je največkrat sam odgovoren za svojo srečo. In, če je sreča v prepevanju, potem sem jo jaz zagotovo našel,« vzneseno pove.

Razmišljava o pomenu zborovskega petja. Franc svoje misli lepo oblikuje v stavku: »Prepevanje moramo gledati z ljubiteljske strani v povezavi s prenosom pevske kulture sočloveku in našim bodočim rodovom. Človek mora oditi, kar naprej pa biva človeštvo in z njim bo ostalo, kar je storil človek. Tudi pesem bo ostala, mora ostati. Naša slovenska pesem.«

Franču je petje vseskozi pomenilo prijetno popestritev nštehtih odgovornih dolžnosti. Pesem ga je sproščala, plemenitila, navdihovala. V njej je črpal moč za delovne obveznosti.

V imenu nas vseh mu želimo, da ga pesem bogati še naprej, kajti pesem je dih duše, je strast, bolečina in radost, je čustvo, polno hrepenenja in sanj. Pesem je zanos misli. Naj mu tega zanosa nikoli ne zmanjka. Naj še naprej ostane del njega!

Pogovarjala se je Vida

Naš prizadevni »fotoreporter« Mirko Hutevc pred fotografskim objektivom.

Z dežjem je padala grenkoba misli

V vseh odločilnih trenutkih mojega življenja je deževalo. Vedno sem imela občutek, da se še nebo joče nad mojo usodo. Dež je vedno vnašal neko težko sivino v moje misli. Tudi danes dežuje. Pretrgati hočem to ustaljeno klavrno počutje mokrih dni in se hitro odločim: »V Stransko vas grem na koncert.« Rečeno, storjeno. Zunaj je že padel mrak. Vzamem le dežnik in »baterijo« za vsak slučaj. V Birčni vasi opazim ograjo ob cesti. Posvetim. PTT kabel, piše. Končno, začelo se je povsod, pomislim. Nadaljujem pot. Šoferji avtomobilov vozijo obzirno, počasi. Eden celo ustavi. Poznam ga, šmihelski pevec je. Odklonim povabilo za vožnjo, ker želim na tem nočnem pohodu še kaj vznemirljivega doživeti. V razmišljanju, kdaj bom na akcijah za telefon nabrala 60 delovnih ur, katerih vsaka nosi vrednost okoli osem tisočakov, se kaj hitro približam Tunelu. Poznam ta kraj, toda na križišču opazim neko senco. Pridem bliže, prepoznam obliko. Smerokaz, vendar vesela sem, da tako napredujemo. Korak za korakom iz nerazvitosti. Roka mi kar sama potegne svetilko iz žepa. Zanima me pač, kaj piše. Osvečim zadevo. Že res, da slabo vidim, pa še noč je bila, ampak sporočilo sem vseeno prebrala. Ampak, saj ne more biti res! Na eni

strani piše: Lakovnice 32 km, na drugi 23. Pogledam še enkrat. Tudi tokrat isto. Stopim bliže. Potem spregledam. Nekdo se je nesramno izživil nad našo, še kako potrebno cestno označbo. Neotesanost pa taka! Kako so ljudje nizkoini! Tisti nič, ki ga nosijo v sebi, odvržejo na takšnih mestih! Ta njihova praznina pa boli in doni. Za nas vse. V imenu neznanega storilca postane sram tudi mene. Naslonim se na bližnji drog ob cesti. Pripelje avto, bojim se, da me bo osvetlil z žarometi in zaznal mojo ogorčenost. Pa jo po možnosti še narobe razumel! Počepnem. toda, joj, kaj pa je tu? Ozrem se, Oh, saj ni mogoče! Sedla sem na prometni znak! Prislonyen je na vznožje nosilne palice. Pa verjetno ne od včeraj, pomislim. Tudi rja, nastala od deževja, verjetno ni »prežrla« vijakov. Naj sploh še kaj rečem? Misli se mi nekam čudno zgoste, nevede se najdem ob čudni zgradbi. Stojim čisto blizu, otipljem zunanost. Ah, saj to je vendar vagon, pravi pravcati železniški vagon. Osvečim ga. Siromaka je načel zob časa. Barve je sprala voda, odvzelo jih je sonce. Čigav pravzaprav je? Je v ponos, zanimivost ali napoto? Koruznica mu zunaj dela družbo, v notranjost ne vidim. Sprehodim se okoli te nevsakdanje zanimivosti ob robu gozda. Spotaknem se ob

zajeten kup papirja. »Saj, tako delamo. Namesto, da bi ga namenili zbiralnim akcijam, ga odvržemo na mesto, kjer običajno nihče ne hodi.« jezno porečem. Zatem ostanem brez besed. Pred mano leži najmanj trideset izvodov našega glasila. Ubogi »ŠUM«, kje si končal! Mi pa smo se mesec dni trudili, te bogatili, drago plačali. Poslali smo te krajanom, pa nisi obiskal vseh. Zato, torej! V teži vseh teh bolečih spoznanj zakorakam proti gasilskemu domu. V glavi mi razbija kot v kovačnici: »KDO, le KDO si je vzel pravico? Kako si jo je dovolil vzeti? KDO?...«

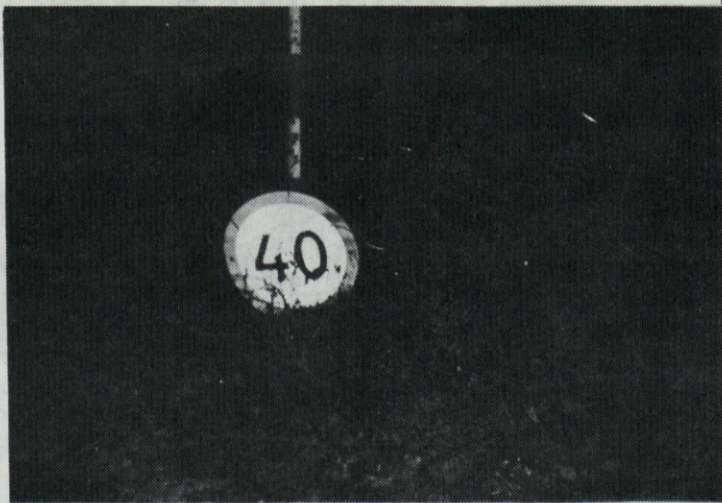
S koncerta se vracam po drugi poti. Navdušena nad pevskim zanosom naših pevcev začutim delček vedrine in sproščenosti v svoji notranjosti. Toda, še vedno dežuje. Imam občutek, da dežne kaplje padajo v ritmu govorjenja nekega dekleta. Svojim prijateljem pripoveduje o pevcu, ki je želel »svoje« področje (zbor) osvetliti in povzdigniti še z žarom njenih besed. S ciljem, da zasenči delo »njene« dramske skupine. Bila je laž. Tistih besed ona ni nikoli izrekla. Odkritje je bilo boleče, prizadelo jo je. Ne samo njo, tudi njene prijatelje. Skupaj bodo preboleli ogorčenost. Pomagali ji bodo, ker vedo, da jih ima rada, da je ponosna nanje.

V ozadju se preliva trobarvnica. Rdeča, morda, bela. Naši

pionirji. Tisti, ki so na marčevski proslavi tako lepo nastopali. Oči so jim žarele. Pozdravili so nas s šopki zvončkov. Za nas so nastopili, za žene. Zdaj sedijo nemi in sklonjenih glav zrejo v tla. Zakaj? Spregovori dekle iz skupine: Tudi ONI so žalostni. Prizadeti. Kolikokrat so nastopali na proslavah? Vsakič! Kako? Škoda besed. Zares so se potrudili. Pristrčni so in vedno znajo vse na pamet. In kaj se je zgodilo zdaj? Slišali so tovariša, ki je govoril v »studiju D« — o kulturni dejavnosti v naši KS. Povedal je deset stavkov o zboru, enega o dramski skupini, o njih nobenega. Niti besede. Kot, da niso del naše dejavnosti. Ves njihov trud je postal naenkrat brez pomena, nezasluzen omembe. Čudno! Na proslavah pa so vendar nepogrešljivi. Približam se jim. »Otroci, še boste nastopili, kajne, da boste? Tisti tovariš je pozabil na vas. Mi nismo. Vaša publika vas ima rada. Del našega kraja ste, ponosa, tudi proslav. Spomnite se, koliko navdušenja ste poželi po vsakem nastopu! Naklonjenost in hvaležnost publike naj vam še naprej ostaneta moto dela. Tako kot dramski skupini.«

Pred domačim pragom se vprašam, čemu sem vedno žalostna, kadar dežuje. Besede sklenem v misel: »Morda zato, ker nas dež s svojim padanjem dela še težje kot v resnici smo. Oh, veliko težje! Morda...«

Vaša Ančka

PREJELI SMO...

Pozdravljeni

Zadnja mi je "pomotoma" prišlo v roke
glasilo Šum sekvoj. Bilo mi je ZELO vše
Samo poezije je manjkalo.
Morda je tudi to "krivo", da sem napisala to
pesem.

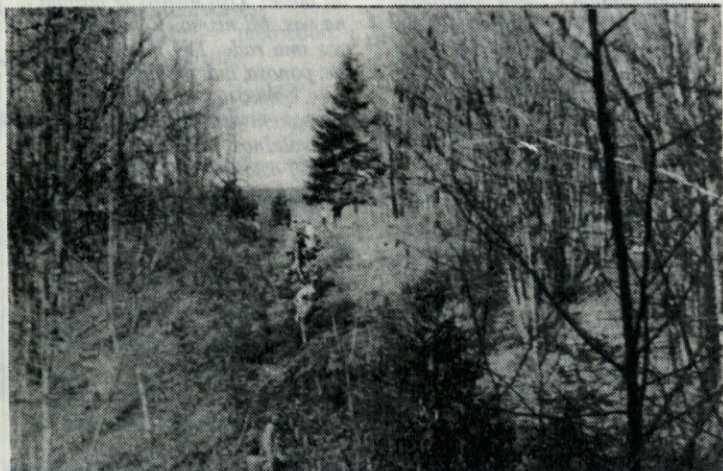
Ko sem rasla brskati o sekvoji, da bi imela
vedela o njej, sem videla, da sekvoja ne
propade nikoli, ampak ji k temu, "ponosa"
človek s svojimi "izumi".....

Lep pozdrav

Katja Bradac

Avtobusno progo smo končno pridobili. Pazimo, da jo zdaj ne bo-
mo izgubili!

1.

L E S K A

2.

M A C E S E N

3.

B V K E V

4.

D R E V E S A

5.

N O V O L E S

6.

V E J I C A

7.

L U B A D A R

%		ZANIČE- VANJA VREDEN ČLOVEK	BOLNIŠKI GRELNİK ZA V POSTELJO	ANTON SOVRE	ERA	VISOKA VRTNA GOZDNA ZDRAV. RASTLINA											
GLASBE- NI INTERVAL	O			A								KILOGRAM					
ZELIKA IZ DRUŽINE DRESNOV- CEV	D			S								MARJAN KRŽIŠNIK		K	G		
BRSKATI JASTREB	S																
FIZIK KI JE 1958 DOBIL NOBELOVO NAGRADO	T			M	ERBJ		BREZAL- KOHOLNA PIJAČA	VIOLINIST OZIM	PISMO ZNAMENJE	ZMEŠNJA- VA	ZENSKA IZUMET- NIČENJE ZUNAJ- NOSTI						
KOPNO OBDANO Z VODO	O	T	O	K	UŽITNA GLIVA												
MEHEK PORČNI SEDIMENT APNENCA	T				PRIPRAVA ZA ZAPIS VALOVANJA												
LJUBE- ZENSKI PESNIK	E				TELUR		ZAPREDEK ZASČITNI OVOJ OKROG BUBE										
MORSKA ŽELVA	K					T	AVTOR: RUDI MURN	PLEME ROD									

Če boš pravilno rešil križa-
nko, boš v označenih poljih
dobil ime drevesa, ki je po-
sebnost našega kraja!

1. Grmovnica, ki ima plodo-
ve lešnike
2. Iglavec, ki mu jeseni od-
padejo iglice
3. Kateri listavec ima plod
žir?
4. Kaj raste v gozdu?
5. Ime najbližje tovarne po-
hištva
6. Kako pravimo majhni veji?
7. Kaj uničuje smreke?

Sestavili Brigita in Andreja
OŠ Birčna vas

»ŠUM SEKVOJ« izdaja svet
krajevne skupnosti BIRČNA
VAS, ureja uredniški odbor: Vi-
da Rataj (odg. urednik), Srečo
Petric (teh. urednik), Pavel
Golob, Marija Hrastar, Franc
Bartolj, Boris Zajc, Naslov
uredništva: Birčna vas 1, Novo
mesto. Grafična priprava DIC,
TOZD Grafika,

Čestitke ob dnevu Osvobodilne
fronte in za praznik dela!

Uredništvo glasila